वनपर्व

णिनाचपेटाघातेनचेतनांहरसाणान्जहार ॥ २७ ॥ २९ ॥ ३० ॥ केनचघकारेणउद्घरिताषुनःउत्धृवेतिशोषः ॥ ३९ ॥ गतांअधस्तावितिशोषः ॥ ३१ ॥३३ ।

क्षण्हवाच जानामितेभयंश्कदेत्येंद्रान्नरकात्ततः ॥ऍदंप्रार्थयतेस्थानंतपःसिदेनकर्मणा॥ २५ ॥ सोहमेनंतवप्रीत्यातपःसि मिभासितः॥ तंद्द्वावरद्देवंविष्णंदेवगणे थरं ॥ २३ ॥ प्रांजितिःप्रणतोभूत्वानमरकत्यचवजाधत् ॥ प्राह्वाक्यंततसात्वंयतस नष्टतजाःसमभवतस्यतेष स्यभयभवन् ॥ २४।

गहेंबेंड्महूर्तंप्रतिपालय॥ २६॥ तस्यविष्णुमहातेजाःपाणिनाचेतनांहरत्॥ सपपातततोभूमौगिरिराजइवाहतः ॥ २७ ॥ तस्यैतद् यवै॥ इदंहितीयमपरंविष्णोःकर्मप्रकाशते॥ २८॥ नषावसुमतीकत्स्राप्रातालेचैवमज्जिता॥पुनरद्धिरितातेनवाराहेणैकश्रंगिणा भगवन्विस्तरेणेमांकथांकथयतत्वतः॥कथंतेनसुरेशेनन्धावसुमतीतदा ॥ ३० ॥ योजनानांशतंबह्यनपुनरुद्दरितातदा। हमापध्व॥ वियनज्मि

विाचवचनंत्रष्टःश्रव्याह्मरसमीरितं॥ ४३॥ विष्णुरुवाच नतेमहिभयंकार्यभारातैवसुधारिणि ॥ अयमेवंतथाकुर्मियथात क्रिमिस्मवर्तितुं॥ ४१॥ ममेमंभगवन्भारंव्यपनेतुंत्वमहंसि ॥श्रणागतास्मितेद्वप्रसाद्कुरमेविभा ॥ ४२ ॥ तस्यासाद्चनंश्र यतांममभाषतः॥ ३४॥ पुराकतयुगेतातवत्तमानभयकर्॥ यमत्वेकार्यामासआदिदंवःपुरातनः॥ ३५ ॥ यमत्वंक्वेतस्त्यदेव तेकश्चिज्ञायतेबातथाच्यत॥ ३६॥ वधैतेपक्षिसंघाश्चतथापशुगवेडकं॥ गवाश्वंचस्गाश्चेवसवैतेपिशिताश्नाः॥ ३७॥ तथा प ॥ सहस्रशोत्य्यतशोवधंतेसल्लियंया ॥ ३८ ॥ एतस्मिन्संक्लेतातवर्तमानेभयंकरे ॥ अतिभाराद्वसुमतीयोजनानांशातंगता तत्वमिन्छामिहिजसत्तम॥ शोत्विसरशाःसवैव्हितस्यशतिश्ययः॥ ३३॥ लोमश्उवाच यत्हेपरिष्धोस्मिकथामेतांयुधि गिभारेणाकांतचेतना॥ नारायणंवरंदेवंत्रपन्नाश्ररणंगता ॥ ४० ॥ प्रथिव्यवाच भगवंस्त्वसमादाद्वितिष्ठेयंस्रचिरंलिह॥ णाध्वा॥३१॥शिवादेवीमहाभागासवसस्यप्ररोहिणी॥कस्यचैवप्रभावाद्धियोजनानांशतंगता॥३२॥केनतद्वीर्यसर्वेद्धितं सतांविसजीयत्वातुवसुधांशैलकुंडलां॥ततोवराहःसंबत्तएकश्रंगोमहाघ्रतिः॥४५॥ लॉमश्उवाच बस्यधामतः॥ नतत्राघर वाभगवानस्परःप्रभुः

8 ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ पशवश्यावश्वएडकामेषाश्वपशुगवेडकं ॥ ३७ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४२ ॥ मनेत्वया हेमहि कुर्मिकरोमि ॥ ४४ ॥ a caracacas a saca a sa sa caraca a sa sa caraca s